

Baand vil vedblive at være paa Regjeringen undtagen for de meget gamle Embedsmænds Vedkommende. Men jeg erkjender Grundtanken i det ærede Medlems Betragtning, nemlig den, at det vilde være meget lidet ønskeligt, om vi her kom ind paa et System, der findes i visse andre Lande, hvor man jævnligt sees store Omstillinger gaae for sig i Embedsmændenes Personale, saaledes at ved ethvert Ministerkifte en stor Mængde Embedsmænd vandrer bort fra Embederne og en stor Mængde Embedsmænd ind i dem, thi jeg troer, at derved kommer Statsjenseten til at lide i en meget betydelig Grad. Nu er Sagen altsaa denne: Jeg har nogen Betænkelse ved de Forslag, som stilles om i meget høj Grad at indskrænke den faste Ansættelse og Embedsmændenes Pensionsret, fordi jeg troer, at man derved opgiver Fordele, som man ikke bør tabe af Sigte. Men jeg kan godt see, at Thingets Stemning alligevel gaar stærkt i denne Retning, og Følgen deraf vilde altsaa blive, at Forholdet mellem Embedsmænd og Bestillingsmænd kom til at blive et ikke lidet andet, end det hidtil har været. Nu opstaaer det Spørgsmaal for mig: Men har dette saa ingen pecuniær Betydning? og hertil maa jeg svare: Jo, det har. Thi, mine Herrer, det er den samme Betragtning, som jeg i Begyndelsen af mit Foredrag udtalte, at jeg ikke troer, at vi slippe for Understøttelse til vore Bestillingsmænd. Der er visse Classer af Bestillingsmænd, som allerede have en lovlig Pensionsberettigelse, nemlig de militære Underclasser; der er andre, der have Adgang til visse Understøttelser, som Regjeringen er bemyndiget til at udrede administrativt, og der er atter Andre, der have Ret til efter visse Aars Tjeneste at komme i Betragtning til kongelig Udnævnelse. Men naar vi saaledes ville lade en stor Deel af Embedsmændene gaae over til at blive Bestillingsmænd, ville vi ikke blive frie for at komme til at fastsætte Regler for Understøttelse til dem, naar de gaae af. Nu er altsaa Forholdet dette, at der efter min Mening er en stærk Opfordring for os til at tage vore Forholdregler tilside; thi, mine Herrer, det vilde vi ikke komme til at føle strar. Bestillingsmændene blive ansatte i en yngre Alder, og det er først i den

ældre Alder, at de komme til at trænge til Understøttelse, altsaa mærke vi det ikke saaledes fra Begyndelsen; men lad der gaae nogle Aar, og vi vilde komme til at mærke det. Derfor siger jeg: Lader os tage vore Forholdsregler tilside, og derfor troer jeg, at en Hovedparagraf i det her foreliggende Forslag er den, som bestemmer, at der ogsaa for Bestillingsmændene skal finde en vis Affortning Sted efter det samme System som for Embedsmændene, idet vi derved vilde kunne opnaae at slippe paa en meget bedre og billigere Maade fra Understøttelser til Bestillingsmændene end ellers. Men vi opnaae tillige en anden Ting, og det er at begrænde Forskjellen mellem den, der er Embedsmænd og har Pensionsret, og den, som er Bestillingsmænd og ikke har Pensionsret; denne Forskiel vil blive meget betydelig formindsket, saaledes at vi baade kunne være mindre ængstelige ved at vedligeholde den faste Ansættelse i de Tilfælde, hvor vi maae erkjende, at det er tjenligt og nyttigt for Statens Tjeneste, at den faste Ansættelse finder Sted, og vi tillige dertjennem faae et Mittel, der kan gøre os mindre betænkkelige ved at lade de Embedsmænd, hvor der ikke for Statens Tjenestes Skyld behøves fast Tjeneste, gaae over til at blive Bestillingsmænd, idet vi vide, at der herigjennem vil blive sørget for, at der er Noget tilrede for dem, saaledes at Staten altsaa ikke bliver nød til at træde til. Det vil altsaa heraf sees, at der i hele dette Forslag ligger en fremmskuen Tanke. Det er ikke for at tilvebringe en Besparelse i det næste Aar eller det næstfølgende Aar igjens — dette vil ikke blive Resultatet —, men det er for at stille os til hele dette Forhold med Hensyn til Understøttelser og Pensioner til afsaaede Embeds- og Bestillingsmænd paa en friere Fod, saaledes at man langt mere, end det nu er Tilfældet, vil være istand til at fastsætte hvad der i og for sig er hensigtsmæssigt og fordelagtigt for de Mænd, der tjene Staten, og hvad der ligeledes er hensigtsmæssigt og fordelagtigt for Staten og ikke bebyrdende for Statskassen — det er derfor, vi have frembragt dette Forslag. Og med disse Bemærkninger altsaa troer jeg at kunne anbefale Thinget at vedligeholde Forslaget, som